

GOIGS

DEL GLORIÓS

SANT MIQUEL

DELS

SANTS

Singular advocat
de la Vila
i Hospital
de
Centelles

Puix que el diví fervor
Serafi vos ha format:
*Siau-nos Miquel advocat,
deu-nos centelles d'amor.*

Noble país català
en Vic, ciutat aplaudida,
d'Argemir casa lluïda
pot el naixement comptar.
Vostre sempre tal honor
vostra virtut ha augmentat... etc.

De Centelles noble vila
vostre pare és natural,
avui sa casa és hospital
que a Vós per Patró us mira.
De vostres virtuts la olor
sempre l'ha recreat... etc.

Els nois tots, amb alegria,
us deien *Sanctorum flos*,
i en el temple del Socós
auxili us donà Maria;
a l'infant tindreu amor
que en ell serà adoctrinat... etc.

El cor Vós a Déu donàreu
ja des de noi sens recel,
i essent vostre fi el Cel
per conseguir-lo obràreu;
aspirant a més ardur
de Déu sempre enamorat... etc.

Amb afany prodigiós
i de convent en convent,
no conseguint vostre intent
en Vic per ser religiós,
a Barcelona el Senyor
us tenia preparat... etc.

La divina Trinitat
previngué en el seu convent
el destí i el fonament
per la vostra santedat;
sent de Maria amb fervor
novici, aquí visitat... etc.

Trofeus de penitència
porten els àngels cantant,
vostres glòries pregonant
i mostrant vostra excel·lència:
assots, creu, rés i fervor,
cilicis, penalitats... etc.

La virtut extraordinària
que el vostre cor sentia,
a la reforma us movia
de la regla Trinitària.
Vós el seu primer rigor
de nou haveu abraçat... etc.

Com a Serafi ardent
l'hòstia santa contemplàveu:
la missa quan celebràveu
desitjava oir la gent;
veient-vos tots de resplendor
i glòria gran rodejat... etc.

En l'aire sublimat,
a Jesucrist generós
el cor doneu fervorós
sent del seu el vostre amat.
Junts els cors, de son amor
quedàreu Vós penetrat... etc.

De tot mal sou medicina
i remei molt poderós,
tanta és la virtut en Vós,
que afirma gràcia divina.
Inflameu el nostre cor
en la gràcia i caritat... etc.

No hi ha cranc, ni hi ha fractura,
ni febre, ni cap mal gra,
que Vós no pugueu curar
a la humana criatura.
Que ho digui qui de bon cor
sempre us té invocat... etc.

Les gràcies que ha rebut
per Vós aquest Hospital,
li afirmen ser real
l'haver estat concebut
Vós en ell, i per Patró
per això us ha invocat... etc.

Puix fill fóreu d'un senyor
que patrici ens ha estat:
*Siau-nos Miquel advocat,
deu-nos centelles d'amor.*

V. *Ora pro nobis Sanctae Michael a Sanctis.*

R. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

OREMUS. — *Misericors Deus qui Sanctum Michaellem Confessorem tuum morum innocentia, et mirabili charitate prestare voluisti; concede quaesumus, ut ejus intercessione a vitiis liberati, et igne tui amoris succensi, ad te pervenire mereamur. Per Christum, etc.*

L'Il·lm. Sr. Bisbe de Vic, Dr. Ramon Masnou i Boixeda, per decret de 20 d'octubre de 1958, ha concedit als qui cantin o resin els presents GOIGS, 100 dies d'indulgència.

LA VIL·LA DE CENTELLES I LA SEVA DEVOCIÓ A SANT MIQUEL DELS SANTS

En aquests GOIGS que es cantaven a la vil·la de Centelles a llaor de Sant Miquel de's Sants, hom pot veure com ja des de molt antic —quasi arran de la seva mort— aquesta vil·la li havia tributat culte especial i no interromput.

Miquel Argemir i Mitjà, el futur Sant, nasqué a Vic —ciutat que el té per patró— el 29 de setembre de 1591, però la seva ascendència paterna era arreladament centellenca.

La casa pairal de la família Argemir, a Centelles, era al carrer de Bonaire tocant a l'hort de la Rectoria, lloc on actualment hi ha l'església i convent dit de l'Hospital. L'avi de Sant Miquel era sastre a la vil·la, i a l'arxiu de la parròquia hem pogut veure la partida de baptisme de Jaume-Gabriel Argemir (29 maig 1545) i la d'Enric-Salvador Argemir (9 octubre 1544) germà de l'anterior i pare del futur sant. Altres Argemir apareixen encara, per aquella època, residenciats a Centelles, a Moià i a Vic.

Enllà del temps, el pare de Sant Miquel, que exercia de notari públic, es traslladà a Vic, on ja hi residí amb caràcter fixe. Però ben segur que tornaria a Centelles a passar-hi algunes temporades, en una de les quals, segons assegura la tradició, seria concebut el futur sant.

També diu la tradició que Miquel Argemir, essent un infant, feia llargues estades a la casa pairal de Centelles, jugant pels carrers de la vil·la en companyia dels nois de la seva edat. No era infreqüent que quan els jocs dels companys prenién un caràcter violent, Miquel es refugiava a la capelleta del Socors, a qual imatge de la Mare de Déu que presidia la mateixa menava una sincera devoció.

Absent ja de Centelles i havent emprès la vida religiosa, arribaria i es conservaria ben viva a la vila la fama d'aquell noi i que en pocs anys de vida arribà a tan alts cims de santedat. Així, havent mor a Valladolid l'any 1625, trobem en els protocols notariais com, ja en 1630, l'aleshores rector, e doctor Damià Bolló inicia una subscripció per a demanar la beatificació de Fra Miquel, del qual es fa constar que era descendent de Centelles. Entre els que subscriuen trobem alguns que fan remarcar llur parentiu amb el Sant.

L'any 1779, el Sant Pare Pius VIè, concedeix el decret de beatificació de Miquel dels Sants. Ben aviat és venerat en la capella dels Socors, on hom hi col·loca una pintura representant-lo. El culte al Beat hi arrelaria,

doncs poc després es canvià la pintura per un altar barroc, posant-hi la imatge del Sant, que perdurà fins la revolució de 1936.

La imatge de Sant Miquel dels Sants tenia també un lloc en el retaule de l'església parroquial de Centelles i una pintura a la capella de Jesús.

A començaments del segle passat —no podem precisar l'any— la casa pairal dels Argemir, al carrer de Bonaire, fou convertida en Hospital. Aprofitant l'ocasió de les obres que es realitzaven, hom hi bastí una capelleta en honor del Sant Més tard, en procedir-se a una rectificació de carrers fou derruïda. L'any 1859, prengueren possessió de la casa i Hospital les GG. Carmelites, que l'any 1862, en ésser solemnement canonitzat Sant Miquel dels Sants, col·locaren la seva imatge a l'altar de la capella, en lloc ben escaient, al costat de la Verge del Carme.

Les bones monges celebraven amb gran esplendor i assistència de fidels els cultes en honor del Sant. Cada any, el dia de Sant Miquel, la comunitat parroquial hi cantava ofici solemne, donant-se començ a la Novena. Acabava cada dia l'exercici piadós amb el cant dels Goigs estampats al dors d'aquesta fulla, originals, segons creiem, d'un ascendent de la família. Sors tan vinculada a Centelles, i que sempre havia tingut sota el seu patronatge l'Hospital al·ludit. D'aquests GOIGS n'hi ha una sola edició, estampada a Vic, per Joan Soler, l'any 1878.

Hom recorda encara, que no fa pas molts anys, el dia de Sant Miquel, en acabar-se les completes al Socors, un diligent organista de la parròquia s'enduia els escolans i el petit cor infantil a cantar els Goigs de Sant Miquel a la capelleta que en el carrer de Collsuspina, sobre la porta d'entrada de *cà la Joana*, li té dedicada el barri popularment nomenat «la Barceloneta».

Amb la guerra de l'any 1936 desaparegueren les imatges de Sant Miquel i s'apagà també el ressò de les festes i del record del Sant. Al restablir-se la pau, es reposà la seva imatge a l'altar de la parròquia, i a la capella de les monges (avui, les Missioneres dels Sagrats Cors) no reprent-se la celebració de la novena fins l'any 1959.

JOAN FONT i RIUS